

Kraków, 12 kwiecień 2021 r.

Michał Siemaszko
Królewska 51
30-081 Kraków
PESEL: 79020703512
email: mhsiemaszko@7thraylabs.com

Sąd Okręgowy w Krakowie
I Wydział Cywilny
ul. Przy Rondzie 7
31-547 Kraków

Sygn. akt: I C 2634/20

ODPOWIEDŹ NA POZEW

wraz z wnioskiem o odrzucenie pozwu

Działając w imieniu własnym, niniejszym wnoszę o:

- I. Odrzucenie pozwu w całości na podstawie art. 199 § 1 pkt. 2 k.p.c., jako że obecnie, równoległe do niniejszej, prowadzone są dwie inne sprawy zainicjowane przez powódkę, gdzie te same roszczenia są podnoszone – tj. sprawa Sygn. akt II K 322/20/N (Sąd Rejonowy dla Krakowa Nowej-Huty) oraz Sygn. akt PR 2 Ds 281.2020 (Prokuratura Rejonowa Kraków Nowa-Huta); powódka musiałaby wycofać wskazane sprawy najpierw chcąc dochodzić tych samych roszczeń na gruncie niniejszego pozwu.
- II. Zasądzenie na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu.
- III. Przeprowadzenie rozprawy także pod nieobecność pozwanego.
- IV. Polecenie powódce okazania oryginałów dokumentów na których opiera swoje twierdzenia – tj. oprócz wydruków z serwisów internetowych i profili mediów społecznościowych prowadzonych przeze mnie – w tym dokumentacji medycznej podważającej tą którą ja dostarczam, komunikacji innej niż ta którą ja dostarczam, czy umów, oświadczeń, tudzież nagrań audio / wideo.
- V. Na podstawie art. 254 § 1, powołanie biegłego celem zbadania prawdziwości dokumentów dostarczonych przez powódkę oraz tych powołanych przeze mnie poniżej, w tym m.in. komunikacji z powódką, dokumentacji medycznej, dokumentacji dot. współpracy i wynajmu mieszkania przy ul. Szymanowskiego w Krakowie i innych.

VI. Zwrócenie się przez Tutejszy Sąd do Sądu Rejonowego dla Krakowa Nowej-Huty i zażądanie e-protokołu rozprawy z dnia 23 listopada 2020 r., podczas której:

- 1) zaproponowałem powódce ugodowe rozwiązanie w postaci usunięcia wybranych materiałów z serwisu <https://not.surgery/> – wszystkich oprócz zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa z dnia 6 lutego 2019 r. oraz dowodów do niego dołączonych
- 2) pełnomocnik powódki zaprzeczała istnieniu obrażeń mojego ciała („rzekome obrażenia ciała”), pomimo dostarczenia w 100% weryfikowalnej dokumentacji medycznej, co tylko dopełnia dotychczasowych zachowań karalnych powódki, a całokształt tych zachowań ma na celu ukrycie przestępstw popełnionych na mojej osobie

VII. Na podstawie art. 278 k.p.c., powołanie biegłego sądowego w specjalizacji psychiatria kryminalna celem zbadania twierdzeń powódki oraz pełnomocnika powódki, w tym m.in. zaprzeczania istnienia trwałych obrażeń mojego ciała („rzekome obrażenia ciała”)

VIII. Dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z załączonych materiałów, tj.:

- 1) Komunikacji pomiędzy mną a powódką oraz innymi osobami w okresie od 18 grudnia 2013 r. do 30 marca 2014 r., w tym komunikacji uwierzytelnionej przez specjalistów informatyki śledczej, firmę Mediarecovery, wraz z protokołem zabezpieczenia, tj.:
  - Fragment komunikacji z Moniką Hudyką przez portal społecznościowy Facebook, kiedy dnia 3 lutego 2014 r. zainicjowała kontakt ze mną, w formie zrzutu ekranu
  - Fragment komunikacji z Moniką Hudyką przez portal społecznościowy Facebook, kiedy dnia 3 lutego 2014 r. zainicjowała kontakt ze mną, w formie screencastów
  - Fragment komunikacji z Moniką Hudyką przez portal społecznościowy Facebook, kiedy dnia 9 marca 2014 r., przyznała się do „pogranicznego zaburzenia osobowości – borderline” oraz leczenia się u psychologa, w formie zrzutu ekranu
  - Fragment komunikacji z Moniką Hudyką przez portal społecznościowy Facebook, kiedy dnia 9 marca 2014 r., przyznała się do „pogranicznego

- zaburzenia osobowości – borderline” oraz leczenia się u psychologa, w formie screencastu
- Wiadomości SMS przychodzących z / wychodzących do nr. +48721030078, należącego do M. Hudyki, z okresu od 04/03/2014 do 30/03/2014, uwierzytelnione na potrzeby wykorzystania jako dowód przez specjalistów informatyki śledczej, firmę Mediarecovery
  - Pełniejsze zestawienie wiadomości SMS przychodzących z / wychodzących do nr. +48721030078, należącego do M. Hudyki
  - Wiadomości SMS przychodzących z / wychodzących do nr. +48503990172, z okresu od 18/12/2013 do 14/01/2014, uwierzytelnione na potrzeby wykorzystania jako dowód przez specjalistów informatyki śledczej, firmę Mediarecovery
  - Wiadomości SMS przychodzących z nr. +48512355495, z dnia 28.12.2013, na kilka dni przed opisywanymi zdarzeniami, uwierzytelnione na potrzeby wykorzystania jako dowód przez specjalistów informatyki śledczej, firmę Mediarecovery
  - Protokół zabezpieczenia komunikacji SMS przez specjalistów informatyki śledczej, firmę Mediarecovery, wraz z fakturą i protokołem odbioru
  - Wiadomość z dnia 8 kwietnia 2019 r. otrzymana od Moniki Hudyki, w oryginalnej wersji EML oraz jako PDF
  - Wiadomość z dnia 1 lipca 2019 r. otrzymana od Moniki Hudyki, w oryginalnej wersji EML oraz jako PDF
  - Wiadomość z dnia 17 lutego 2020 r. otrzymana od Moniki Hudyki, w oryginalnej wersji EML oraz jako PDF
  - Wiadomość z dnia 11 kwietnia 2020 r. otrzymana od Moniki Hudyki – tytuł wiadomości odnosi się do tego, co przekazałem telefonicznie Monice Hudyce kilka minut wcześniej, gdy po raz kolejny, o 2giej w nocy, dzwoniła do mnie na nr +48 723 039 978, następnie przesłała wiadomość po tym jak wypowiedziałem słowa z tytułu wiadomości i odłożyłem słuchawkę, w oryginalnej wersji EML oraz jako PDF
  - Wiadomość z dnia 6 lipca 2020 r. otrzymana od Moniki Hudyki wraz z odpowiedzią przesłaną, w oryginalnej wersji EML oraz jako PDF

2) Kompletu dokumentacji medycznej, w tym m.in. wyników badań zaawansowanej diagnostyki obrazowej (Tomografia Komputerowa, Rezonans Magnetyczny ukł. nerwowego, Optyczna Koherentna Tomografia, USG ukł. nerwowego i inne) oraz orzeczeń lekarzy specjalistów neurologii, urologii, radiologii, medycyny nuklearnej i chirurgii plastycznej, wraz z rachunkami i biletami na przejazdy, tj.:

- Tłumaczenie przysięgłe orzeczenia lekarskiego lekarza specjalisty neurologii i chirurgii plastycznej z konsultacji i badań, wraz z oryginałem
- Obrazy kliniczne z badań i konsultacji z lekarzem specjalista neurologii i chirurgii plastycznej
- Tłumaczenie przysięgłe wyników badań USG ukł. nerwowego, wraz z oryginałem
- Zdjęcia z badań USG ukł. nerwowego
- Podsumowanie badania Optycznej Koherentnej Tomografii (OCT) blizn po ranach kłutych
- Tłumaczenie przysięgłe wyników badań rezonansu magnetycznego ukł. nerwowego, wraz z oryginałem
- Klatki z danych DICOM badań rezonansu magnetycznego ukł. nerwowego
- Tłumaczenie przysięgłe wyników badań tomografii komputerowej, wraz z oryginałem
- Tłumaczenie przysięgłe wyników badań USG ukł. moczowego, wraz z oryginałem
- Wyniki badań USG ukł. moczowego, wykonanych 29 stycznia 2014 r., zaraz po wydarzeniach stycznia 2014 r. w prywatnym gabinecie, po tym jak CM Medcover, gdzie wówczas posiadałem ubezpieczenie z racji współpracy z firmą Zerochaos za pośrednictwem której świadczyłem usługi dla firmy ABB Sp. z o.o. w Krakowie, dwukrotnie (16 i 22 stycznia 2014 r.) błędnie zdiagnozowała objawy, tym samym opóźniając w czasie o blisko trzy tygodnie wykonanie tych najbardziej podstawowych badań jak USG ukł. moczowo-płciowego
- Diagnozy i zalecenia wraz z rachunkami za lekarstwa przepisane przez lek.

med. Andrzeja Gliwę (CM Intermed) podczas wizyt w maju, listopadzie oraz grudniu 2013 r.

- Zaświadczenie, że kandydoza nie jest przyczyną zaobserwowanych obrażeń ciała i uszkodzenia ukł. moczowego, płciowego i nerwowego, wystawione przez lek. medycyny prowadzącego kuracje na kandydozę w 2013 r.
  - Rachunek za badanie USG ukł. nerwowego w Wiedniu, Austrii
  - Rachunek za konsultacje z lekarzem specjalistą neurologii i chirurgii plastycznej w Wiedniu, Austrii
  - Rachunek za badanie tomografii komputerowej i rezonansu magnetycznego w Delhi, Indiach
  - Rachunek za badanie tomografii komputerowej w Wiedniu, Austrii
  - Turystyka medyczna – wiza do Indii (02.2018)
  - Turystyka medyczna – bilet lotniczy na przelot do Delhi, Indie (27.02.2018)
  - Turystyka medyczna – bilet lotniczy na przelot z Delhi, Indie (16.03.2018)
  - Turystyka medyczna – bilet na przejazd do Wiednia, Austrii (11.02.2018)
  - Turystyka medyczna – bilet na przejazd z Wiednia, Austrii (14.02.2018)
  - Turystyka medyczna – bilet na przejazd do Wiednia, Austrii (05.04.2018)
  - Turystyka medyczna – bilet na przejazd z Wiednia, Austrii (07.04.2018)
  - Turystyka medyczna – bilet na przejazd do Wiednia, Austrii (19.04.2018)
  - Turystyka medyczna – bilet na przejazd z Wiednia, Austrii (20.04.2018)
- 3) Zawiadomień o popełnieniu przestępstw na mojej osobie w styczniu 2014 r. w wynajmowanym mieszkaniu przy ul. Szymanowskiego w Krakowie jak również czynów i wydarzeń karalnych, które wystąpiły od tego czasu, w których to osoba M. Hudyki jest wymieniana a której rola w tych wydarzeniach do dziś dnia nie została wyjaśniona w toku rzetelnego śledztwa, oraz wniosków składanych w trakcie tych postępowań, pism otrzymanych i wybranych kart z akt spraw, tj.:
- Wiadomość email z dnia 13 lutego 2014 r. przesłana do ówczesnego pełnomocnika, adw. Aleksandry Cempury oraz oryginalnych zawiadomień o popełnieniu przestępstwa przygotowanych przeze mnie i przesłanych dnia

18 lutego 2014 r. drogą poczty elektronicznej do adw. Cempury, następnie przereklamowanych przez kancelarie adw. Cempury i w takiej to formie złożone dnia 28.02.2014 r. jako „Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 197 §1 k.k.”

- Zdjęcie z akt sprawy 2 DS 385/14, tj. artykuł z Wikipedii na podstawie którego krakowskie organy ścigania wydały „opinię medyczną”
- Postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 kpk, z uzasadnieniem że to kandydoza jest przyczyną zaobserwowanego trwałego uszkodzenia ciała, z dnia 14.04.2014 r.
- Potwierdzenie przyjęcia przesyłki poleconej z postanowieniem o odmowie wszczęcia śledztwa, podpisanego przez osobę nieuprawnioną do jej odbioru
- Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z dnia 9 stycznia 2018 r.
- Wystąpienie Zespołu Prawa Karnego Rzecznika Praw Obywatelskich skierowane do Prokuratora Regionalnego w Krakowie, z dnia 19 lipca 2018 r.
- Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z dnia 11 grudnia 2018 r.
- Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 156 §1, art. 158 §, art. 159, art. 193, art. 233 § 1, art. 234, art. 236 § 1, art. 238, art. 239 § 1, art. 258 § 1 Kodeksu Karnego przez Monikę Hudykę, z dnia 6 lutego 2019 r.
- Wniosek o wyznaczenie do prowadzenia postępowania jednostki spoza obszaru właściwości Prokuratury Okręgowej w Krakowie, z dnia 6 lutego 2019 r.
- Wniosek o wydanie potwierdzenia złożenia zawiadomienia o przestępstwie w sprawie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa przez Monikę Hudykę, z dnia 14 lutego 2019 r.
- Pismo z Prokuratury Okręgowej z dnia 7 marca 2019 r. w sprawie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa przez Monikę Hudykę, otrzymane przesyłką nie awizowaną
- Pismo z Prokuratury Okręgowej z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa przez Monikę Hudykę, otrzymane przesyłką nie awizowaną
- Wniosek o wydanie potwierdzenia złożenia zawiadomienia o przestępstwie w

sprawie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa przez Monikę Hudykę, z dnia 6 maja 2019 r.

- Wniosek o udostępnienie akt postępowania przygotowawczego w sprawie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa przez Monikę Hudykę, z dnia 6 maja 2019 r.
- 4) Zawiadomień o popełnieniu przestępstw z art. 231 § 1, składanych w związku z rażącymi błędami i zaniechaniami które miały miejsce w trakcie postępowań z zawiadomień o popełnieniu przestępstw na mojej osobie, w tym i przede wszystkim na moim życiu i zdrowiu
- Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 231 Kodeksu Karnego przez prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków-Krowodrza w Krakowie Bartłomieja Legutko z dnia 12 lipca 2018 r.
  - Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 231 Kodeksu Karnego przez prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków-Krowodrza w Krakowie Edytę Kulik z dnia 12 lipca 2018 r.
  - Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 231 Kodeksu Karnego przez prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków-Krowodrza w Krakowie Małgorzatę Lipską z dnia 12 lipca 2018 r.
  - Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 231 Kodeksu Karnego przez prokuratora Prokuratury Okręgowej w Krakowie Marię Zębałą z dnia 12 lipca 2018 r.
  - Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 231 § 1 Kodeksu Karnego przez st. post. Komisariatu IV Policji w Krakowie Darię Curzydło z dnia 2 stycznia 2019 r.
  - Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 231 § 1 Kodeksu Karnego przez prokuratora Prokuratury Regionalnej w Krakowie Marka Woźniaka z dnia 13 września 2019 r.
  - Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 231 § 1 Kodeksu Karnego przez prokuratora Prokuratury Okręgowej w Krakowie Rafała Babińskiego z dnia 13 września 2019 r.
- 5) Wniosków o interwencje, z czego jedynie Zespół Prawa Karnego Rzecznika

Praw Obywatelskich sprawa się zainteresował

- Wniosek o podjęcie interwencji z dnia 13 czerwca 2018 r., skierowany do Rzecznika Praw Obywatelskich
  - Wniosek o podjęcie interwencji z dnia 13 czerwca 2018 r., skierowany do Ministra Sprawiedliwości/Prokuratora Generalnego RP
  - Wniosek o podjęcie interwencji z dnia 11 grudnia 2018 r., skierowany do Ministra Sprawiedliwości/Prokuratora Generalnego RP
  - Wniosek o podjęcie interwencji z dnia 20 lutego 2019 r., skierowany do Departamentu do Spraw Przeszłości Zorganizowanej i Korupcji Małopolski Wydział Zamiejscowy w Krakowie
  - Wniosek o podjęcie interwencji z dnia 13 września 2019 r., skierowany do Ministra Sprawiedliwości/Prokuratora Generalnego RP
- 6) Dokumentacji dot. 2 letniego kontraktu z firmą Zerochaos, za pośrednictwem której świadczyłem usługi informatyczne dla firmy ABB sp. z o.o. w Krakowie, rozpoczętego dopiero co dwa miesiące przed wydarzeniami stycznia 2014 r.
- Umowa współpracy z firmą Zerochaos, przez którą świadczyłem usługi informatyczne dla firmy ABB w Krakowie, z dnia 19.09.2013 r.
  - Dokumentacja dot. wyjazdu służbowego do siedziby firmy ABB w Zurychu, Szwajcarii, w dniach 16-18 grudnia 2014 r.
  - Wypowiedzenie umowy współpracy z firmą Zerochaos z dnia 11.02.2014 r.
- 7) Dokumentacji dot. wynajmu mieszkania przy ul. Szymanowskiego w Krakowie, gdzie wydarzenia stycznia 2014 r. miały miejsce
- Umowa wynajmu lokalu mieszkalnego przy ul. Szymanowskiego 5/10 w Krakowie
  - Wypowiedzenie umowy wynajmu lokalu mieszkalnego przy ul. Szymanowskiego 5/10 w Krakowie
- 8) Dokumentacji dot. wynajmu skrytki adresowej, która musiałem założyć z uwagi na konieczność pilnej wyprowadzki z lokalu wynajmowanego przy ul. Szymanowskiego w Krakowie oraz niepewnej sytuacji finansowej z uwagi na konieczność rozwiązania umowy współpracy w następstwie wydarzeń stycznia

2014 r.

- Umowa udostępnienia skrytki adresowej pod adresem ul. Karmelicka 55 w Krakowie, zawarta z przedstawicielem firmy Polskie Centrum Usług Sp. z o.o. p. Izabela Adamska w dniu 25.02.2014
- Załącznik do umowy udostępnienia skrytki adresowej–Regulamin Świadczenia Usług
- Załącznik do umowy udostępnienia skrytki adresowej–Pełnomocnictwo

9) Wniosków składanych w prowadzonych równolegle do niniejszej dwóch innych sprawach zainicjowanych przez powódkę, gdzie te same roszczenia są podnoszone – tj. sprawa Sygn. akt II K 322/20/N (Sąd Rejonowy dla Krakowa Nowej-Huty) oraz Sygn. akt PR 2 Ds 281.2020 (Prokuratura Rejonowa Kraków Nowa-Huta)

- Dwa wnioski dowodowe w sprawie sygn. akt II K 322/20/N z dnia 6 lipca 2020 r.
- Wniosek o umorzenie postępowania w sprawie sygn. akt II K 322/20/N z dnia 12 września 2020 r.
- Dwa wnioski dowodowe w sprawie sygn. akt PR 2 Ds 281.2020 z dnia 18 sierpnia 2020 r.
- Wniosek o umorzenie postępowania w sprawie sygn. akt PR 2 Ds 281.2020 z dnia 12 września 2020 r.
- Wniosek o wyłączenie funkcjonariusza Policji w sprawie sygn. akt PR 2 Ds 281.2020 z dnia 19 października 2020 r.
- Wniosek o wyłączenie prokuratora w sprawie sygn. akt PR 2 Ds 281.2020 z dnia 19 października 2020 r.

10) Publikacji z serwisu, który powódce i pełnomocnikowi powódki jest tak dobrze znany, tj.

- **„Wykładnia przepisów zawartych w Konwencji Genewskiej, Deklaracji Praw Człowieka ONZ, Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Kodeksie Karnym na przykładzie wybranych fragmentów orzeczeń”:**
<https://not.surgery/prawne/2018/06/14/fragmenty-opracowan.html>

- „Co na to Deklaracja Praw Człowieka ONZ, Europejska Konwencja Praw Człowieka, Konstytucja RP i Kodeks Karny”: <https://not.surgery/prawne/2018/06/14/konwencje-konstytucja-i-kodeks-karny.html>

– **na okoliczności** wynikające z ich treści oraz te wskazane w uzasadnieniu poniżej, a w szczególności:

- (a) Jakie przepisy rzeczywiście obowiązują i do jakich przepisów się odnoszę w zawiadomieniach które składam, tj. konkretne artykuły Kodeksu Karnego, Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, Deklaracji Praw Człowieka ONZ, Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, oraz wykładni tych przepisów w orzeczeniach sądów międzynarodowych
- (b) Poważnego i trwałego uszkodzenia najbardziej intymnych części mojego ciała w wyniku wydarzeń stycznia 2014 r., tj. ran kłutych w lewej pachwinie oraz bezpośrednio z nimi powiązanego uszkodzenia ukł. płciowego, moczowego i nerwowego
- (c) Braku blizn po ranach kłutych oraz którekolwiek z objawów przed wydarzeniami stycznia 2014 r. – poważne i trwałe uszkodzenie mojego ciała nie występowało przed wydarzeniami stycznia 2014 r., kiedy to leczyłem się tylko i wyłącznie na kandydozę ukł. pokarmowego, nie posiadałem żadnych ran czy blizn na ciele a mój ukł. moczowy, płciowy i nerwowy były w pełni sprawne
- (d) Trwałego uszkodzenia mojego ciała w następstwie wtargnięcia do mieszkania przy ul. Szymanowskiego 5/10 w Krakowie, które w tym czasie wynajmowałem od Jakuba Szweca, i zaatakowania mnie niebezpiecznym przedmiotem,
- (e) Nawiązania kontaktu ze mną przez Monikę Hudykę dnia 3 lutego 2014 r., niecałe 3 tygodnie po wydarzeniach stycznia 2014 r. a następnie kilkakrotnych spotkań Moniki Hudyki ze mną w celu, jak podejrzewam,
  - próby odciążenia siebie z odpowiedzialności karnej za współudział w przestępstwie stycznia 2014 r. popełnionego wobec mojej osoby, lub/i
  - próby ukrycia przestępstwa stycznia 2014 r. popełnionego wobec mojej osoby, lub/i
  - próby fałszywego oskarżania mnie o czyny których nigdy się nie dopuściłem

wobec Moniki Hudyki, tj. iż stosunek seksualny jaki odbyliśmy miał miejsce bez jej zgody, zwłaszcza w sytuacji gdy spotkania były inicjowane przez Monikę Hudykę i miały miejsce ponad 10-krotnie przez okres ponad dwóch tygodni, czy

- próby odwracania chronologii wydarzeń, gdzie w rzeczywistości wydarzenia w wyniku których nastąpiło trwałe uszkodzenie mojego ciała miały miejsce na początku stycznia 2014 r., następnie 28 lutego 2014 r. złożyłem zawiadomienie dot. tychże wydarzeń, a dopiero na początku marca 2014 r. po raz pierwszy spotkałem się z Moniką Hudyką i tylko taka chronologia jest weryfikowalna i właściwa

(f) Przyznania się Moniki Hudyki w konwersacjach ze mną w marcu 2014 r. do zaburzeń psychicznych, w tym „pogranicznego zaburzenia osobowości – borderline”, oraz leczenia się u psychologa,

(g) Zniesławiania i uporczywego nękania mojej osoby przez Monikę Hudykę – wielokrotnie przez okres 6 lat od czasu naszego spotkania w marcu 2014 r. otrzymywałem od tej osoby maile, telefony i wiadomości SMS, do dziś dnia osoba ta rozsiewa fałszywe informacje dot. okoliczności przestępstw których to Monika Hudyka dopuściła się wobec mojej osoby lub w których popełnieniu współuczestniczyła, twierdząc że „bardzo źle ją potraktowałem”, gdzie z komunikacji z tego okresu niniejszym załączonej jasno wynika iż po prostu zerwałem z nią kontakt, żądałem zaprzestania rozsiewania fałszywych informacji n/t naszego spotkania i zaprzestania kontaktowania się Moniki Hudyki ze mną

(h) Kompletnego pominięcia kontekstu dla mojego zachowania w stosunku do Moniki Hudyki w tygodniach i miesiącach następujących po tym jak zerwałem z nią znajomość z końcem marca 2014 r., które to zachowanie jest tylko i wyłącznie następstwem czynów jakich Monika Hudyka dopuściła się wobec mnie i szkód jakie te czyny wyrządziły

(i) Uporczywego utrudniania mi przez krakowskie organy ścigania przez okres blisko 6 lat już przeprowadzenia rzetelnego śledztwa w sprawie wydarzeń stycznia 2014 r., poprzez bezprawne i desperackie przeklasyfikowywanie składanych przeze mnie zawiadomień, ignorowanie obszernie i weryfikowalnie udokumentowanych trwałych obrażeń ciała, komunikacji z tego okresu zabezpieczonej przez informatyków śledczych, oraz wielu innych istotnych dowodów, wynikiem czego do

dziś dnia nie posiadam kompletnej informacji na temat przestępstw jakich w styczniu 2014 r. dopuszczono się wobec mojej osoby i do dziś dnia nie mogę egzekwować odszkodowań za ogromne szkody jakie poniosłem z tego tytułu

(j) Komplikacji wynikających z ponad 6 letniego ukrywania przestępstwa popełnionego wobec mojej osoby w styczniu 2014 r., w tym zaprzeczania istnienia w pełni weryfikowalnej dokumentacji medycznej w 100% potwierdzającej wszystkie do dziś dnia występujące i pogarszające się objawy, w tym:

- pęcherz neurogeny
- zaleganie moczu
- podejrzenie niewydolności nerek
- paraliż lewej części ciała od pachwiny w dół
- utrzymanie erekcji
- oraz do dziś dnia widoczne rany klute w lewej pachwinie mojego ciała, bezpośrednio powiązane z w/w.

(k) Bezpośredniego wpływu w/w na ogromne straty materialne i niematerialne jakie poniosłem z tego tytułu

IX. Zwrócenie się przez Tutejszy Sąd do wskazanych jednostek prokuratur i zażądanie akt postępowań:

- sygn. akt. 2 Ds 385/14 (Prokuratura Rejonowa Kraków-Krowodrza w Krakowie) – pod którą zawiadomienie z dnia 28 lutego 2014 r. zostało zarejestrowane, i do której następnie kolejne zawiadomienia bezprawnie były dołączane, pomimo tego, iż, cytując Zespół Prawa Karnego Rzecznika Praw Obywatelskich (...) **te czyny nie były w ogóle przedmiotem zainteresowania i prawnokarnego odniesienia się w sprawie 2 Ds. 385/14 (...)**
- sygn. akt. PR 1 Ds 1214.2016 oraz PR 1 Ds. 595.2017 (Prokuratura Rejonowa Kraków-Prądnik Biały) – gdzie wątek gróźb karalnych, otrzymanych na kilka dni przed wydarzeniami stycznia 2014 r. i dosłownie spełnionymi w wyniku tych wydarzeń, się przewija
- sygn. akt. PK II Ko2 128.2018 (Prokuratura Krajowa, Departament Postępowania Przygotowawczego) – pod która, począwszy od stycznia 2018

r., zawiadomienia składane przeze mnie były rejestrowane

- sygn. akt: PR 4 Ds. 360.2018 (Prokuratura Rejonowa w Tarnowie), sygn. akt. PR 5 Ds. 24.2019 (Prokuratura Rejonowa Kraków-Podgórze) oraz sygn. akt: PO I Ds 71.2019 (Prokuratura Okręgowa w Tarnobrzegu) – gdzie prowadzone były postępowania sprawdzające z zawiadomień o popełnieniu przestępstwa z art. 231 § 1

a następnie dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z dokumentacji zalegającej w aktach tych spraw – na okoliczności:

- 2) ile razy zawiadamiałem organy procesowe o przestępstwach na moim życiu i zdrowiu i jak te zawiadomienia były traktowane
- 3) ile razy zawiadamiałem organy procesowe o przestępstwach z art. 231 § 1 i jak te zawiadomienia były traktowane, tj. organy procesowe wyznaczone to prowadzenia tych postępowań popełniały te same błędy i zaniechania

UZASADNIENIE

I.

1. Istnieją bezsporne dowody na popełnienie przestępstwa wobec mojej osoby w styczniu 2014 r., w tym m.in. dokumentacja medyczna w 100% potwierdzająca poważne i trwałe uszkodzenie najbardziej intymnych części mojego ciała, tj. ran kłutych w lewej pachwinie oraz bezpośrednio z nimi powiązanego uszkodzenia ukł. płciowego, moczowego i nerwowego – w tym wyniki badań zaawansowanej diagnostyki obrazowej (Tomografia Komputerowa, Rezonans Magnetyczny ukł. nerwowego, Optyczna Koherentna Tomografia, USG ukł. nerwowego i inne) oraz orzeczenia lekarzy specjalistów neurologii, urologii, radiologii, medycyny nuklearnej i chirurgii plastycznej – jak również zabezpieczona przez informatyków śledczych komunikacja elektroniczna z okresu od grudnia 2013 r. do marca 2014 r. oraz szereg innych.
2. Poważne i trwałe uszkodzenie mojego ciała nie występowało przed wydarzeniami stycznia 2014 r., kiedy to leczyłem się tylko i wyłącznie na kandydozę ukł. pokarmowego – nie posiadałem żadnych ran czy blizn na ciele a mój ukł. moczowy, płciowy i nerwowy były w pełni sprawne – w związku z czym wydarzenia stycznia 2014 r. w lokalu przy ul. Szymanowskiego 5/10 w Krakowie, wynajmowanym od

Jakuba Szweca, są jedyną i bezpośrednią przyczyną poważnego i trwałego uszkodzenie mojego ciała.

3. Ok. 3 tygodnie po wydarzeniach stycznia 2014 r., w wyniku których doznałem poważnego i trwałego uszkodzenia mojego ciała, dnia 3 lutego 2014 r. nagle skontaktowała się ze mną Monika Hudyka—osoba wcześniej mi nie znana—wysyłając mi zaproszenie do „grona znajomych” poprzez portal społecznościowy Facebook, twierdząc, że widzieliśmy się wcześniej w „Leśne Spa” (Kraków, ul. Gajowa 16), gdzie ponoć pracowała a ja kilkakrotnie korzystałem z sauny parowej i fińskiej—ja jednak nigdy wcześniej jej nie widziałem.
4. Z uwagi na stan mojego zdrowia w związku z wydarzeniami stycznia 2014 r., a przede wszystkim konieczność przygotowania i złożenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa dot. tychże wydarzeń, na zaproszenie Moniki Hudyki odpowiedziałem dnia 27 lutego 2014 r. a dopiero na początku marca 2014 r. po raz pierwszy spotkałem się z Moniką Hudyką, po złożeniu zawiadomienia dnia 28 lutego 2014 r.
5. Pomimo tego, iż nigdy wcześniej nie miałem z Moniką Hudyką nic wspólnego, podczas ok. 10 spotkań przez okres tylko ok. 2 tygodni w marcu 2014 r., Monika Hudyka kilkakrotnie twierdziła, że „jest moją kobietą” i „kocha mnie” – na co dowodem jest m.in. zabezpieczona przez informatyków śledczych komunikacja SMS z tego okresu.
6. Monika Hudyka zachowywała się i mówiła do mnie jakbym miał ją znać, a biorąc pod uwagę jej twierdzenia, jak również jej stan psychiczny przy naszych spotkaniach, tj. otępienie, strach, łzy w oczach kilkakrotnie, itd., wydawała się być nieźrównoważona psychicznie—na co dowodem jest również dostarczony w złożonych wnioskach dowodowych fragment konwersacji z Moniką Hudyką z marca 2014 r., w której Monika Hudyka przyznała się do zaburzeń psychicznych, w tym „pogranicznego zaburzenia osobowości borderline”, oraz leczenia się u psychologa.
7. Biorąc pod uwagę okoliczności w jakich Monika Hudyka zainicjowała spotkanie ze mną raptem 3 tygodnie po wydarzeniach stycznia 2014, a przede wszystkim zachowanie Moniki Hudyki, które wywołało u mnie mocne podejrzenia co do popełnienia przez Monikę Hudykę przestępstwa wobec mojej osoby lub współudziału Moniki Hudyki w przestępstwie popełnionym wobec mojej osoby w

styczniu 2014 r. oraz celu spotkań zainicjowanych przez Monikę Hudykę jako próby odciążenia swojej osoby z odpowiedzialności karnej lub ukrycia tego przestępstwa, począwszy od drugiej połowy marca 2014 r. kilkakrotnie dałem Monice Hudyce do zrozumienia, że nie chcę się z nią spotykać – m.in. w wiadomościach SMS zabezpieczonych przez informatyków śledczych.

8. Następnie wielokrotnie dawałem Monice Hudyce do zrozumienia aby zaprzestała kontaktować się ze mną, jednak do dziś dnia nie zostało to zrozumiane a osoba ta wielokrotnie w wiadomościach i telefonach do mnie – niektórych o godz. 2giej w nocy – wypisywała i wypowiadała obraźliwie, pomawiające treści w stosunku do mojej osoby, twierdząc że „tylko chciała mnie zaprowadzić do lekarza psychiatrii”, że „mam schizofrenie”, że „bardzo źle ją potratałem”, itp. – kompletnie wbrew temu co rzeczywiście miało miejsce, tj. gdzie mój kontakt z tą osobą był bezpośrednio zainicjowany przez Monikę Hudykę, był wyłącznie fizyczny, wyłącznie na płaszczyźnie seksualnej, i miałem wszelkie prawo zerwać kontakt z Moniką Hudyką biorąc pod uwagę w/w okoliczności, ponadto i co najważniejsze to Monika Hudyka miała i ewidentnie nadal ma zaburzenia psychiczne – o których leczeniu u siebie wprost mówiła w rozmowach ze mną jeszcze marcu 2014 r.; podejrzewam również, iż te same obraźliwe, pomawiające wobec mojej osoby treści Monika Hudyka przekazywała innym, postronnym osobom, jednocześnie do dziś dnia próbując zaprzeczać – nie mając do tego jakichkolwiek uprawnień czy dowodów, które mogłyby w jakikolwiek sposób podważyć w pełni weryfikowalne dowody dostarczone przeze mnie – iż wydarzenia stycznia 2014 r. spowodowały poważne i trwałe uszkodzenie mojego ciała.
9. Okoliczności w jakich Monika Hudyka nawiązała ze mną kontakt, jej zachowanie w trakcie naszych spotkań, następnie nękanie i pomówienia na jakie Monika Hudyka wielokrotnie pozwoliła sobie wobec mnie – dosłownie, próbowanie zaprzeczania tego co rzeczywiście się wydarzyło, wmawiania czegoś co nigdy nie miało miejsca czy chorób których nigdy nie miałem i nie mam – są powodem mojego narastającego wzburzenia, w tym agresji słownej i są to zachowania w pełni usprawiedliwione okolicznościami w których doznałem poważnego i trwałego uszkodzenia mojego ciała, której to przemocy fizycznej Monika Hudyka się dopuściła lub w której współuczestniczyła, oraz przemocy psychicznej, której Monika Hudyka dopuszcza się wobec mnie do dziś dnia. Moje zachowanie jest

dosłownie wyrażone zapisem art. 25 § 3 k.k. i jest tym bardziej usprawiedliwione biorąc pod uwagę, iż to same organy procesowe wielokrotnie jasno dały mi do zrozumienia, że sprawa wydarzeń stycznia 2014 r. jest bezpośrednio połączona z osobą Moniki Hudyki, w tym m.in.:

(a) **trzykrotnie** dołączając do akt sprawy sygn. akt 2 Ds. 385/14 (Prokuratura Rejonowa Kraków-Krowodrza w Krakowie), dotyczącej zawiadomienia z dnia 28 lutego 2014 r., moje zawiadomienia z dnia 9 stycznia 2018 r. i 11 grudnia 2018 r. – w których osoba Moniki Hudyki była wskazana jako podejrzana o popełnienie czynów karalnych wobec mojej osoby – jak również zawiadomienie z dnia 6 lutego 2019 r. o popełnieniu przestępstwa z art. 156 §1, art. 158 §, art. 159, art. 193, art. 233 § 1, art. 234, art. 236 § 1, art. 238, art. 239 § 1, art. 258 § 1 k.k. przez Monikę Hudykę, absurdalnie uznając je za wnioski o wszczęcie śledztwa w sprawie sygn. akt 2 Ds. 385/14, pomimo tego iż:

- zawiadomienia te dotyczą zupełnie innych czynów popełnionych przez zupełnie inne osoby
- postępowanie w sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14 z zawiadomienia z dnia 28 lutego 2014 r. nigdy nie było prowadzone przeciwko żadnej konkretnej osobie–zostało zakończone odmową wszczęcia śledztwa po przeprowadzeniu czynności niewykraczających poza fazę in rem–tym samym brak jest tożsamości podmiotowo-przedmiotowej
- co najważniejsze, jedynie przestępstwo z art. 197 § 1 k.k. zostało ujęte w postanowieniu o odmowie wszczęcia śledztwa z dnia 14 kwietnia 2014 r. jak i w zawiadomieniu z dnia 28 lutego 2014 r., a przestępstwa wskazane w zawiadomieniach z dnia 9 stycznia 2018 r., 11 grudnia 2018 r. oraz 6 lutego 2019 r. – tj. czyny z art. 156 §1, art. 158 §2, art. 159, art. 193, art. 233 §1, art. 234, art. 236 §1, art. 238, art. 239 §1 oraz art. 258 §1 k.k. jak i inne – pominięte
- czyny jak i zdarzenia historyczne, wskazane w zawiadomieniach z dnia 9 stycznia 2018 r., 11 grudnia 2018 r. oraz 6 lutego 2019 r., nastąpiły wiele tygodni, miesięcy i lat po wydarzeniach stycznia 2014 r., których postępowanie w sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14 dotyczyło, nie mogły być więc przedmiotem zainteresowania i prawnokarnego odniesienia w

postępowaniu z zawiadomienia złożonego dnia 28 lutego 2014 r.

- postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa z dnia 14 kwietnia 2014 r. w sprawie sygn. akt. 2 DS 385/14, będące pismem procesowym w postępowaniu karnym, nigdy nie zostało mi prawidłowo doręczone – wg. pełnomocnictwa, którego udzieliłem, pracownicy firmy Polskie Centrum Usług Sp. z o.o. nie zostali upoważnieni do odbioru przesyłek od organów procesowych a jedynie organów administracji publicznej–w tym organów podatkowych i skarbowych oraz sądów–a prokuratura nie jest organem administracji publicznej, lecz organem ochrony prawnej, co wynika z art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599 z późn. zm.; por. postanowienie WSA w Warszawie z 9.03.2015 r., IV SAB/Wa 24/15); ponadto, organy procesowe następnie odmówiły mi poprawnego doręczenia tej decyzji, tym samym zażalenia od tej decyzji nigdy nie mogłem wnieść

(b) **dwukrotnie** umarzając i odmawiając wszczęcia postępowania w sprawach z zawiadomień Moniki Hudyki przeciwko mojej osobie w 2015 r. (sygn. akt. MKHD-1376/15/TW, Komisariat VI Policji w Krakowie) i 2019 r. (sygn. akt PR 2 Ds 1146.2019, Prokuratura Rejonowa Kraków Nowa-Huta w Krakowie) na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k, jasno twierdząc, iż moje zachowanie w stosunku do Moniki Hudyki nie stanowi czynu zabronionego, ponieważ dokładnie tak jest i właśnie art. 25 § 3 k.k. jasno definiuje jak w takich sytuacjach mam pełne prawo się zachować w stosunku do osoby, która popełniła czy jest zamieszana w popełnienie przestępstwa wobec mojej osoby.

10. **Intencja upubliczniania materiałów zebranych dotychczas w serwisie internetowym <https://not.surgery/> jest wyrażona w tytule na pierwszej stronie serwisu, tj. „Celem wyjaśnienia i zadośćuczynienia” – nigdy w serwisie internetowym <https://not.surgery/> nie publikowałem żadnych gróźb karalnych wobec Moniki Hudyki czy kogokolwiek innego a serwis ten nigdy by nie powstał i nie musiałbym upubliczniać tych materiałów gdyby przestępstwa jakich dopuszczono się wobec mnie zostały poprawnie wyjaśnione i szkody zadośćuczyniono, co jak dotychczas nie nastąpiło**

Stanowisko i twierdzenia Moniki Hudyki – w tym m.in. jakoby Monika Hudyka nie miała nic wspólnego z wydarzeniami stycznia 2014 r. – stoją więc w kompletnej sprzeczności z w/w okolicznościami, dowodami oraz i przede wszystkim z dotychczasowym stanowiskiem krakowskich organów procesowych, ew. jest próbą manipulowania faktami i dowodami, jest niebezpieczne i rodzi bardzo poważne konsekwencje. Jednocześnie powoduje takie sytuacje jak obecna, gdzie pomimo tego, iż moje zachowanie wobec Moniki Hudyki jest w pełni uzasadnione na gruncie art. 25 § 1, 2a i 3 k.k. oraz art. 213 § 2 k.k., to Monika Hudyka, w kompletnej sprzeczności z w/w okolicznościami i dowodami, ma czelność wobec mnie stawiać zarzuty – nie byłoby art. 25 k.k. i paragrafów w nim zawartych, w tym art. 25 § 3 k.k., gdyby w jakikolwiek sposób było dopuszczalne pomijanie okoliczności działania w obronie koniecznej, czy art. 213 § 2 k.k. gdyby rozgłaszanie prawdziwych zarzutów było karalne.

Nie jest przestępstwem głosić prawdę a z uwagi na poważne i trwałe uszkodzenie mojego ciała w sytuacji zagrożenia dla mojego życia i zdrowia mam pełne prawo publikować w pełni weryfikowalne dowody dot. w/w okoliczności, w sytuacji uporczywego i bezprawnego wielokrotnego odmawiania mi przez organy procesowe przeprowadzenia rzetelnego postępowania i wskazania sprawcy, tym samym umożliwienia egzekwowania odszkodowań za ogromne szkody jakie poniosłem i przeprowadzenia niezbędnych operacji celem przywrócenia funkcji i formy ukł. moczowego, płciowego i nerwowego mojego ciała.

II.

Cytując wystąpienie Zespołu Prawa Karnego Rzecznika Praw Obywatelskich skierowane do Prokuratora Regionalnego w Krakowie z dnia 19 lipca 2018 r.:

*(...) Niemniej jednak już wstępna analiza wniosku i załączonej do niego korespondencji oraz przekazanych Rzecznikowi kopii dokumentów dot. omawianej sprawy nasuwa pewne wątpliwości. Chociażby **proste porównanie treści sentencji postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa 2 Ds. 385/14 Prokuratury Rejonowej Kraków-Krowodrza w Krakowie z zawiadomieniem Pana SIEMASZKO z dnia 9 stycznia 2018 roku o popełnieniu różnych przestępstw – skierowanych głównie przeciwko zdrowiu – wskazuje, iż te czyny nie były w ogóle przedmiotem zainteresowania i prawnokarnego odniesienia się w***

sprawie 2 Ds. 385/14. Bezspornie, bowiem odmówiono wszczęcia śledztwa w sprawie doprowadzenia Pana SIEMASZKO podstępem w Krakowie, w styczniu 2014 roku do obcowania płciowego – tj. o czyn zabroniony określony w art. 197 § 1 kk. Co więcej podstawą prawną odmowy wszczęcia śledztwa było wskazanie braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu z art. 197 § 1 kk. Wobec tego skoro zainteresowany utrzymuje, że istnieją nowe okoliczności, bądź nawet dowody mające jakikolwiek związek z zakończonym postępowaniem przygotowawczym, to, co najmniej zasadnym byłoby uzupełniające, dokładne przesłuchanie pokrzywdzonego w tej materii.

Być może rozważenia wymaga także uzyskanie fachowej, specjalistycznej oceny biegłego lekarza sądowego, co do wskazywanych przez Pana SIEMASZKO kwestii. Tym bardziej, iż w przypadku postępowań karnych dotyczących zwłaszcza przestępstw przeciwko życiu i zdrowiu, ale także przestępstw przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, inicjatywa dowodowa podejmowana z urzędu, w zakresie dążenia do ustalenia istotnych okoliczności winna być szczególnie dogłębna. Natomiast poczynione ustalenia dowodowe oceniane bardzo wnikliwie, pod kątem dalszego ich wykorzystania i zweryfikowania – czy w grę może wchodzić czyn zabroniony oraz jakie są możliwości jego wykrycia. Ma to ogromne znaczenie, gdyż zapadające w tego typu sprawach rozstrzygnięcia spełniają nie tylko funkcję procesową, ale także budują autorytet organów je wydających, kształtując zarazem przekonanie o godziwym i obiektywnym załatwieniu sprawy. Co prawda obecne przepisy proceduralne nie wymagają już "wszechstronnego" wyjaśnienia sprawy, nie oznacza to jednak, iż kodeks postępowania karnego dopuszcza pominięcie wyjaśnienia istotnych jej okoliczności. Niewątpliwie wskazać należy, że trafność i poprawność decyzji merytorycznej kończącej postępowanie przygotowawcze warunkowana jest na tyle starannym wyjaśnieniem sprawy, które obiektywnie pozwoli na potwierdzenie, czy zaistniało przestępstwo, przyjęcie prawidłowej kwalifikacji czynu i rozstrzygnięcie, czy w istocie możliwe jest umorzenie postępowania przygotowawczego, czy też zachodzi potrzeba wniesienia aktu oskarżenia. (...)

Pomimo istotnych różnic w tożsamości czynów – rodzajowo i temporalnie odrębnych, popełnionych przez inne osoby w innym czasie – oraz powoływania nowych i istotnych

dowodów – w tym m.in. dokumentacji medycznej w 100% potwierdzającej poważne i trwałe uszkodzenie mojego ciała, uwierzytelnionej przez specjalistów informatyki śledczej komunikacji z tego okresu, i szeregu innych – w każdym ze składanych przeze mnie zawiadomień, krakowskie organy procesowe każde z zawiadomień interpretowały jako wnioski o wszczęcie śledztwa w sprawie sygn. akt. 2 Ds 385/14, jednocześnie niedorzecznie twierdząc, iż dowody m.in. potwierdzające poważne i trwałe uszkodzenie najbardziej intymnych części mojego ciała nie są wystarczające aby podjąć śledztwo w tej sprawie na nowo.

Wyrażanie błędnych poglądów prawnych przez organy procesowe – w tym m.in. poprzez rażące wykroczenie poza granice wyznaczone przez tożsamość czynu i zdarzenia historycznego w związku z niespełnieniem kryteriów niezbędnych dla stwierdzenia ich tożsamości, takich jak podmiot czynów, sposób działania sprawcy, przedmiot ochrony, czas i miejsce popełnionych czynów a przede wszystkim charakter i rozmiar skutku powstałego z poszczególnych zachowań i całokształtu zachowania – oraz ignorowanie kluczowych dowodów – co samo w sobie, wg orzecznictwa ETPC (Europejskiego Trybunału Praw Człowieka), jest pomyłką (*miscarriage of justice*) dającą podstawę do podjęcia postępowania na nowo w celu jej naprawienia, jednocześnie uniemożliwia wydanie jakichkolwiek postanowień mających cokolwiek wspólnego z ustaleniem prawdy obiektywnej – jest wręcz działaniem dosłownie sprzecznym z rozumieniem dobra wymiaru sprawiedliwości. Przez pojęcie dobra wymiaru sprawiedliwości należy przede wszystkim rozumieć potrzebę ustalenia prawdy obiektywnej (Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2002 r., I KZP 26/02). Podobne zdanie wyraził Trybunał Konstytucyjny w motywach wyroku z dnia 22 listopada 2004 r. (SK 64/03), podając, że dobrem wymiaru sprawiedliwości na gruncie procesu karnego jest „poszukiwanie prawdy o popełnionym czynie i jego sprawcy”.

Jest niezmiernie trudno ocenić w/w błędy i zaniechania organów procesowych w dotychczasowych postępowaniach inaczej jak kontynuowanie próby ukrycia przestępstw popełnionych wobec mojej osoby poprzez kompletne ignorowanie w 100% weryfikowalnych, wielokrotnie zgłaszanych dowodów oraz związku przyczynowo skutkowego, zaniechanie poprawnego rozpoznania czynów karalnych popełnionych wobec mojej osoby, następnie podejmowanie decyzji które w swojej istocie próbują w dalszym ciągu zaprzeczać zdarzeniom historycznym, których skutki do dziś dnia są dla mnie bardzo dotkliwe, czy wręcz o 180 stopni odwrócić zależności pomiędzy zdarzeniami

historycznymi – w tym przypadku napadu, który był bezspornie bezpośrednim i dosłownym zagrożeniem dla mojego życia i zdrowia, a ja w wyniku napadu zdecydowanie mam pełne prawo bronić swojej osoby – i próbować w dalszym ciągu na mnie przerzucić odpowiedzialność za ogromne szkody, które to ja poniosłem – odpowiedzialność finansową, gdzie szkody sięgają setek tysięcy złotych, a teraz odpowiedzialność karną.

Zamiast sprawnego przeprowadzenia rzetelnego postępowania dowodowego i dostarczenia kompletu informacji potrzebnych na przywrócenie stanu mojego zdrowia, to nie tylko narażanie mnie na dodatkowe szkody, ale dosłownie pogarszanie stanu mojego zdrowia z uwagi na wydatki jakie ponoszę w związku z trwającymi już blisko 6 lat błędami i zaniechaniami organów procesowych. Jest to przeciąganie w czasie tego co absolutnie musi zostać załatwione i generowanie dla mnie ogromnych kosztów, czyniąc dosłownie niemożliwym dla mnie zebranie odpowiednich kwot pieniężnych na przeprowadzenie chociażby operacji naprawy nerwów, której koszt wg wyceny z 2018 r. to 17 tysięcy EUR, nie wspominając o kosztach przywrócenia funkcji ukł. moczowego i płciowego.

Kumulatywnie, jest to – oprócz przemocy fizycznej, w wyniku której doznałem trwałego uszkodzenia ciała – stosowanie wobec mnie przez funkcjonariuszy państwa polskiego przemocy psychicznej przez ponad 6 lat już.

III.

Biorąc pod uwagę w/w całokształt okoliczności, oparty na w pełni weryfikowalnych dowodach, zgodnie z treścią z art. 25 § 1, 2a i 3 k.k., działając w obronie koniecznej pod wpływem strachu i wzburzenia, usprawiedliwionymi okolicznościami przestępstwa popełnionego na mojej osobie, w którym to przestępstwie Monika Hudyka współuczestniczyła lub które popełniła, moje zachowanie jest w pełni usprawiedliwione i nie stanowi czynu zabronionego a publikowanie treści dowodów załączonych do składanych zawiadomień nie ustanie do czasu wyjaśnienia wydarzeń stycznia 2014 r. i rozliczenia szkód poniesionych przeze mnie.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w petitum.

Michał Siemaszko

W załączeniu:

- 1) Fragment komunikacji z Moniką Hudyką przez portal społecznościowy Facebook, kiedy dnia 3 lutego 2014 r. zainicjowała kontakt ze mną, w formie zrzutu ekranu
- 2) Fragment komunikacji z Moniką Hudyką przez portal społecznościowy Facebook, kiedy dnia 3

- lutego 2014 r. zainicjowała kontakt ze mną, w formie screencastów
- 3) Fragment komunikacji z Moniką Hudyką przez portal społecznościowy Facebook, kiedy dnia 9 marca 2014 r., przyznała się do „pogranicznego zaburzenia osobowości – borderline” oraz leczenia się u psychologa, w formie zrzutu ekranu
  - 4) Fragment komunikacji z Moniką Hudyką przez portal społecznościowy Facebook, kiedy dnia 9 marca 2014 r., przyznała się do „pogranicznego zaburzenia osobowości – borderline” oraz leczenia się u psychologa, w formie screencastu
  - 5) Wiadomości SMS przychodzących z / wychodzących do nr. +48721030078, należące do M. Hudyki, z okresu od 04/03/2014 do 30/03/2014, uwierzytelnione na potrzeby wykorzystania jako dowód przez specjalistów informatyki śledczej, firmę Mediarecovery
  - 6) Pełniejsze zestawienie wiadomości SMS przychodzących z / wychodzących do nr. +48721030078, należące do M. Hudyki
  - 7) Wiadomości SMS przychodzących z / wychodzących do nr. +48503990172, z okresu od 18/12/2013 do 14/01/2014, uwierzytelnione na potrzeby wykorzystania jako dowód przez specjalistów informatyki śledczej, firmę Mediarecovery
  - 8) Wiadomości SMS przychodzących z nr. +48512355495, z dnia 28.12.2013, na kilka dni przed opisywanymi zdarzeniami, uwierzytelnione na potrzeby wykorzystania jako dowód przez specjalistów informatyki śledczej, firmę Mediarecovery
  - 9) Protokół zabezpieczenia komunikacji SMS przez specjalistów informatyki śledczej, firmę Mediarecovery, wraz z fakturą i protokołem odbioru
  - 10) Wiadomość z dnia 8 kwietnia 2019 r. otrzymana od Moniki Hudyki, w oryginalnej wersji EML oraz jako PDF
  - 11) Wiadomość z dnia 1 lipca 2019 r. otrzymana od Moniki Hudyki, w oryginalnej wersji EML oraz jako PDF
  - 12) Wiadomość z dnia 17 lutego 2020 r. otrzymana od Moniki Hudyki, w oryginalnej wersji EML oraz jako PDF
  - 13) Wiadomość z dnia 11 kwietnia 2020 r. otrzymana od Moniki Hudyki – tytuł wiadomości odnosi się do tego, co przekazałem telefonicznie Monice Hudyce kilka minut wcześniej, gdy po raz kolejny, o 2giej w nocy, dzwoniła do mnie na nr +48 723 039 978, następnie przesłała wiadomość po tym jak wypowiedziałem słowa z tytułu wiadomości i odłożyłem słuchawkę, w oryginalnej wersji EML oraz jako PDF
  - 14) Wiadomość z dnia 6 lipca 2020 r. otrzymana od Moniki Hudyki wraz z odpowiedzią przesłaną, w oryginalnej wersji EML oraz jako PDF
  - 15) Tłumaczenie przysięgłe orzeczenia lekarskiego lekarza specjalisty neurologii i chirurgii plastycznej z konsultacji i badań, wraz z oryginałem
  - 16) Obrazy kliniczne z badan i konsultacji z lekarzem specjalista neurologii i chirurgii plastycznej
  - 17) Tłumaczenie przysięgłe wyników badań USG ukł. nerwowego, wraz z oryginałem
  - 18) Zdjęcia z badań USG ukł. nerwowego
  - 19) Podsumowanie badania Optycznej Koherentnej Tomografii (OCT) blizn po ranach kłutych
  - 20) Tłumaczenie przysięgłe wyników badań rezonansu magnetycznego ukł. nerwowego, wraz z oryginałem
  - 21) Klatki z danych DICOM badań rezonansu magnetycznego ukł. nerwowego
  - 22) Tłumaczenie przysięgłe wyników badań tomografii komputerowej, wraz z oryginałem
  - 23) Tłumaczenie przysięgłe wyników badań USG ukł. moczowego, wraz z oryginałem
  - 24) Wyniki badań USG ukł. moczowego, wykonanych 29 stycznia 2014 r., zaraz po wydarzeniach stycznia 2014 r. w prywatnym gabinecie, po tym jak CM Medcover, gdzie wówczas posiadałem

- ubezpieczenie z racji współpracy z firmą Zerochaos za pośrednictwem której świadczyłem usługi dla firmy ABB Sp. z o.o. w Krakowie, dwukrotnie (16 i 22 stycznia 2014 r.) błędnie zdiagnozowała objawy, tym samym opóźniając w czasie o blisko trzy tygodnie wykonanie tych najbardziej podstawowych badań jak USG ukł. moczowo-płciowego
- 25) Diagnozy i zalecenia wraz z rachunkami za lekarstwa przepisane przez lek. med. Andrzeja Gliwę (CM Intermed) podczas wizyt w maju, listopadzie oraz grudniu 2013 r.
  - 26) Zaświadczenie, że kandydoza nie jest przyczyną zaobserwowanych obrażeń ciała i uszkodzenia ukł. moczowego, płciowego i nerwowego, wystawione przez lek. medycyny prowadzącego kurację na kandydozę w 2013 r.
  - 27) Rachunek za badanie USG ukł. nerwowego w Wiedniu, Austrii
  - 28) Rachunek za konsultacje z lekarzem specjalistą neurologii i chirurgii plastycznej w Wiedniu, Austrii
  - 29) Rachunek za badanie tomografii komputerowej i rezonansu magnetycznego w Delhi, Indiach
  - 30) Rachunek za badanie tomografii komputerowej w Wiedniu, Austrii
  - 31) Turystyka medyczna – wiza do Indii (02.2018)
  - 32) Turystyka medyczna – bilet lotniczy na przelot do Delhi, Indie (27.02.2018)
  - 33) Turystyka medyczna – bilet lotniczy na przelot z Delhi, Indie (16.03.2018)
  - 34) Turystyka medyczna – bilet na przejazd do Wiednia, Austrii (11.02.2018)
  - 35) Turystyka medyczna – bilet na przejazd z Wiednia, Austrii (14.02.2018)
  - 36) Turystyka medyczna – bilet na przejazd do Wiednia, Austrii (05.04.2018)
  - 37) Turystyka medyczna – bilet na przejazd z Wiednia, Austrii (07.04.2018)
  - 38) Turystyka medyczna – bilet na przejazd do Wiednia, Austrii (19.04.2018)
  - 39) Turystyka medyczna – bilet na przejazd z Wiednia, Austrii (20.04.2018)
  - 40) Wiadomość email z dnia 13 lutego 2014 r. przesłana do ówczesnego pełnomocnika, adw. Aleksandry Cempury oraz oryginalnych zawiadomień o popełnieniu przestępstwa przygotowanych przeze mnie i przesłanych dnia 18 lutego 2014 r. drogą poczty elektronicznej do adw. Cempury, następnie przereklamowanych przez kancelarie adw. Cempury i w takiej to formie złożone dnia 28.02.2014 r. jako „Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 197 §1 k.k.”
  - 41) Zdjęcie z akt sprawy 2 DS 385/14, tj. artykuł z Wikipedii na podstawie którego krakowskie organy ścigania wydały „opinię medyczną”
  - 42) Postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 kpk, z uzasadnieniem że to kandydoza jest przyczyną zaobserwowanego trwałego uszkodzenia ciała, z dnia 14.04.2014 r.
  - 43) Potwierdzenie przyjęcia przesyłki poleconej z postanowieniem o odmowie wszczęcia śledztwa, podpisanego przez osobę nieuprawnioną do jej odbioru
  - 44) Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z dnia 9 stycznia 2018 r.
  - 45) Wystąpienie Zespołu Prawa Karnego Rzecznika Praw Obywatelskich skierowane do Prokuratora Regionalnego w Krakowie, z dnia 19 lipca 2018 r.
  - 46) Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z dnia 11 grudnia 2018 r.
  - 47) Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 156 §1, art. 158 §, art. 159, art. 193, art. 233 § 1, art. 234, art. 236 § 1, art. 238, art. 239 § 1, art. 258 § 1 Kodeksu Karnego przez Monikę Hudykę, z dnia 6 lutego 2019 r.
  - 48) Wniosek o wyznaczenie do prowadzenia postępowania jednostki spoza obszaru właściwości Prokuratury Okręgowej w Krakowie, z dnia 6 lutego 2019 r.

- 49) Wniosek o wydanie potwierdzenia złożenia zawiadomienia o przestępstwie w sprawie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa przez Monikę Hudykę, z dnia 14 lutego 2019 r.
- 50) Pismo z Prokuratury Okręgowej z dnia 7 marca 2019 r. w sprawie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa przez Monikę Hudykę, otrzymane przesyłką nie awizowaną
- 51) Pismo z Prokuratury Okręgowej z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa przez Monikę Hudykę, otrzymane przesyłką nie awizowaną
- 52) Wniosek o wydanie potwierdzenia złożenia zawiadomienia o przestępstwie w sprawie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa przez Monikę Hudykę, z dnia 6 maja 2019 r.
- 53) Wniosek o udostępnienie akt postępowania przygotowawczego w sprawie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa przez Monikę Hudykę, z dnia 6 maja 2019 r.
- 54) Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 231 Kodeksu Karnego przez prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków-Krowodrza w Krakowie Bartłomieja Legutko z dnia 12 lipca 2018 r.
- 55) Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 231 Kodeksu Karnego przez prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków-Krowodrza w Krakowie Edytę Kulik z dnia 12 lipca 2018 r.
- 56) Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 231 Kodeksu Karnego przez prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków-Krowodrza w Krakowie Małgorzatę Lipską z dnia 12 lipca 2018 r.
- 57) Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 231 Kodeksu Karnego przez prokuratora Prokuratury Okręgowej w Krakowie Marię Zębałą z dnia 12 lipca 2018 r.
- 58) Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 231 § 1 Kodeksu Karnego przez st. post. Komisariatu IV Policji w Krakowie Darię Curzydło z dnia 2 stycznia 2019 r.
- 59) Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 231 § 1 Kodeksu Karnego przez prokuratora Prokuratury Regionalnej w Krakowie Marka Woźniaka z dnia 13 września 2019 r.
- 60) Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 231 § 1 Kodeksu Karnego przez prokuratora Prokuratury Okręgowej w Krakowie Rafała Babińskiego z dnia 13 września 2019 r.
- 61) Wniosek o podjęcie interwencji z dnia 13 czerwca 2018 r., skierowany do Rzecznika Praw Obywatelskich
- 62) Wniosek o podjęcie interwencji z dnia 13 czerwca 2018 r., skierowany do Ministra Sprawiedliwości/Prokuratora Generalnego RP
- 63) Wniosek o podjęcie interwencji z dnia 11 grudnia 2018 r., skierowany do Ministra Sprawiedliwości/Prokuratora Generalnego RP
- 64) Wniosek o podjęcie interwencji z dnia 20 lutego 2019 r., skierowany do Departamentu do Spraw Przemysłowych, Organizacji i Korupcji Małopolski Wydział Zamiejscowy w Krakowie
- 65) Wniosek o podjęcie interwencji z dnia 13 września 2019 r., skierowany do Ministra Sprawiedliwości/Prokuratora Generalnego RP
- 66) Umowa współpracy z firmą Zerochaos, przez którą świadczyłem usługi informatyczne dla firmy ABB w Krakowie, z dnia 19.09.2013 r.
- 67) Dokumentacja dot. wyjazdu służbowego do siedziby firmy ABB w Zurychu, Szwajcarii, w dniach 16-18 grudnia 2014 r.
- 68) Wypowiedzenie umowy współpracy z firmą Zerochaos z dnia 11.02.2014 r.
- 69) Umowa wynajmu lokalu mieszkalnego przy ul. Szymanowskiego 5/10 w Krakowie
- 70) Wypowiedzenie umowy wynajmu lokalu mieszkalnego przy ul. Szymanowskiego 5/10 w Krakowie
- 71) Umowa udostępnienia skrytki adresowej pod adresem ul. Karmelicka 55 w Krakowie, zawarta z przedstawicielem firmy Polskie Centrum Usług Sp. z o.o. p. Izabela Adamska w dniu

25.02.2014

- 72) Załącznik do umowy udostępnienia skrytki adresowej–Regulamin Świadczenia Usług
- 73) Załącznik do umowy udostępnienia skrytki adresowej–Pełnomocnictwo
- 74) Dwa wnioski dowodowe w sprawie sygn. akt II K 322/20/N z dnia 6 lipca 2020 r.
- 75) Wniosek o umorzenie postępowania w sprawie sygn. akt II K 322/20/N z dnia 12 września 2020 r.
- 76) Dwa wnioski dowodowe w sprawie sygn. akt PR 2 Ds 281.2020 z dnia 18 sierpnia 2020 r.
- 77) Wniosek o umorzenie postępowania w sprawie sygn. akt PR 2 Ds 281.2020 z dnia 12 września 2020 r.
- 78) Wniosek o wyłączenie funkcjonariusza Policji w sprawie sygn. akt PR 2 Ds 281.2020 z dnia 19 października 2020 r.
- 79) Wniosek o wyłączenie prokuratora w sprawie sygn. akt PR 2 Ds 281.2020 z dnia 19 października 2020 r.
- 80) „Wykładnia przepisów zawartych w Konwencji Genewskiej, Deklaracji Praw Człowieka ONZ, Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Kodeksie Karnym na przykładzie wybranych fragmentów orzeczeń”: <https://not.surgery/prawne/2018/06/14/fragmenty-opracowan.html>
- 81) „Co na to Deklaracja Praw Człowieka ONZ, Europejska Konwencja Praw Człowieka, Konstytucja RP i Kodeks Karny”: <https://not.surgery/prawne/2018/06/14/konwencji-konstytucja-i-kodeks-karny.html>

